

РЕШЕНИЕ

№ 7315

гр. София, 28.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арnaudова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Красимира Милачкова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на
прокурора Димитрова, като разглежда дело номер **7690** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от
Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от
Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на К. А., живущ в Р. Т., чрез адвокат В. Г. от АК - Х.
срещу решение от 01.06.2012 г., постановено по н.а.х.д № 5834 по описа за 2012 г. на
Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 3-ти състав. С решението си
СРС, 3-ти състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ №
42-0000505/22.02.2012г. издадено от началника на Областен отдел "Контролна
дейност - Държавна автомобилна инспекция" /ОО „КД-ДАИ"/, Изпълнителна агенция
„Автомобилна администрация", с което на К. А., на основание чл. 93в, ал. 17, т.1 от
Закона за автомобилните превози /ЗАП/ е наложена глоба в размер на 1 500 /хиляда и
петстотин/ лева, за неизпълнение на законово задължение по чл. 12, § 7, буква „а",
точка (i) от А. ДВ 28 от 1995 г. във връзка с изречение последно от същата буква от
Приложение „Контролен уред".

Касаторът сочи, че решението е постановено при нарушение на закона –
отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. На същия не му е бил осигурен
и назначен заклет преводач в досъдебното производство, който да извърши превод на
акта и наказателното постановление, което го е поставило в невъзможност да
организира адекватно защитата си. Навежда доводи, че от подписаната от него

декларация, не може да се формира извод, че е разбрал точно и ясно какво нарушение е извършил, както и че не се е запознал в пълнота със съдържанието на акта и постановлението. Посочва се, че е налице нарушение на разпоредба на чл. 43, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН поради факта, че акта за установяване на административното нарушение не е бил надлежно предявен и връчен на нарушителя. Твърди също, че неспазването на разпоредбата на чл. 52, ал. 2 от ЗАНН е съществено нарушение на производството по издаване на наказателното постановление. Сочи, че посочено нарушение на чл. 12, §7, б."а" от Приложение „Контролен уред" А. в акта и наказателното постановление, не съществува. Моли съдът да отмени решението, като необосновано, неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, се представлява от адв. Г..

Ответникът – редовно призован, не се представлява, не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, че жалбата е основателна. Решението на СРС следва да бъде отменено.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срок и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество – касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав. За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитани по делото са свидетелите Б. С. М. - актосъставител и Г. Л. Н. - присъствал при установяване на нарушението, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на фактическата обстановка. Въззивния съд е приел следната фактическа обстановка: На 21.02.2011г. около 17:50 часа в [населено място], по околоръстен път, на около 500 метра, след пътен възел „Б. шосе" с посока на движение разклона към кв. Ч. К. А. управлява влекач М.-Т.-18.440, рег. № 34ZR6920, категория № 3 и прикачено ремарке Т.-М. с рег. № 34ZR8457, извършващ международен превоз на товари от Т. до Г., без да може да представи тахографски листа с данни от пътуването за времето от 25.01.2012г. до 19.02.2012г., както и не може да представи документ за удостоверение на дейности – нарушение по чл. 12, §7, буква „а", точка (i) от А.. Свидетелите посочват, че на водача е бил представен формуляр по образец ако желае преводач, но тъй като разходите са за негова сметка, той дори отказал да го попълни. За констатираното нарушение е връчен Акт за установяване на административно нарушение № 137993/ 21.02.2012 г. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП, в което административно наказващият орган е квалифицирал нарушението като такова по чл. 12, §7, буква „а", точка (i) от А. ДВ 28 от 1995 г. във връзка с изречение последно от същата буква от Приложение „Контролен уред" и на основание чл. 93в, ал. 17, т. 1 от Закон за автомобилните превози е наложил на жалбоподателя административно наказание – глоба в размер на

1500 /хиляда и петстотин/ лева. Софийски районен съд, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административнонаказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен съд – София град, Х - ти касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно и следва да бъде отменено. При правилно установената фактическа обстановка, въззивният съд е достигнал до погрешен извод относно спазването на процесуалните правила в хода на административнонаказателното производство, в резултат на което е постановил неправилен съдебен акт, който следва да бъде отменен. Данните по делото налагат извод, че нарушителят е турски гражданин, който не е владеел писмено или говоримо български език. При тези обстоятелства, не е бил осигурен надлежен превод на съставеният му АУАН, и не са му били надлежно разяснени посредством преводач, правата във връзка със съставения АУАН. Нормата на чл. 21, ал. 2 от НПК, която съгласно препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН, намира приложение и в административно-наказателното производство, изисква на лица, които не владеят български език да бъде осигурена възможност да се ползват от родния си език, като за целта им бъде назначен преводач. По този начин на лицата не владеещи български език се гарантира възможността да разберат какво е вмененото им нарушение и респективно възможността да организират адекватно и защитата си още от самото начало на административнонаказателното производство. Неспазването на задължението по чл. 21, ал. 2 от НПК представлява съществено процесуално нарушение осуетяващо правото на защита на нарушителя, което е основание за отмяна на издаденото НП. Липсва подписан от водача документ, с който да се удостовери отказът му от превод. Съгласно чл. 189, ал. 2 от НПК разноските за преводач на досъдебното производство са за сметка на съответния орган. В съдебно заседание разпитаният свидетел М. посочва, че в бланката, която се предоставя на чуждестранните лица е по утвърден образец и според нея разходите за преводач са за сметка на нарушителя. Следователно поначало на чуждестранните лица се предоставя погрешна информация, което води до ограничаване на тяхното право на защита. Волята на лицето за назначаване на преводач е без всякакво правно значение, щом като това лице не владее български език. В този смисъл е недопустимо установеното задължение за административния орган - на лицата, невладеещи български език да бъде осигурена възможност да се ползват от родния си или от друг разбираем за тях език чрез назначаване на преводач, да се заобикаля чрез попълване на декларация от страна на нарушителя относно обстоятелството дали желае или не желае да му бъде осигурен преводач. Законната норма е ясна и категорична - тя изисква на лица не владеещи български език да бъде осигурена възможност да се ползват от родния си или от друг разбираем за тях език чрез назначаване на преводач. Следва да се посочи също така, че освен АУАН, с превод следва задължително да бъде придружено и самото НП, тъй като именно с него се ангажира административнонаказателната отговорност на конкретно лице.

Касационният състав, счита че СРС неправилно е приложил материалния закон. В Европейската спогодба за работа на екипажите на превозните средства, извършваща международни автомобилни превози /ратифицирана със закон, приет от 37-то НС на Р. Б. на 17 март 1995г., ДВ, бр. 28 от 1995г., в сила от 8 ноември 1995 г., издадена от Министерството на транспорта, обн. ДВ, бр. 99 от 10.11.1995г. и Приложение, издадено от Държавната агенция по метрология и технически надзор, обн. ДВ, бр. 4 от

14.01.2003г./ липсва сочената по-горе и приета за нарушение от санкционния орган разпоредбата на чл.12, §7, б. „а”, т. „I” от Приложение „Контролен уред”. Чл. 12 съществува единствено в текста на самата Спогодба, но не и в Приложението, в което последният член е 11-ти. Текстовете на Европейската спогодба посочени в НП са предвидени с изменението от бр. 27 от 03.04.2012г. Само на това основание Наказателното постановление се явява постановено в противоречие с материалния закон, поради юридическото му квалифициране в несъществуваща правна норма към момента на издаването му.

Следва да се отбележи, че в решението на СРС е допусната грешка при изписване номера на делото, по което е постановено съдебното решение. Вместо правилния номер на делото 5834/2012г., както е записано на корицата на делото и в протоколите от проведените съдебни заседания, е посочен като номер на делото 5384/2012г.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - X касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 01.06.2012г. постановено по н.а.х.д. № 5834 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0000505/22.02.2012г. издадено от началника на Областен отдел ”Контролна дейност- Държавна автомобилна инспекция”, Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, с което на К. А. на основание чл. 93в, ал. 17, т.1 от Закона за автомобилните превози е наложена глоба в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева, за неизпълнение на законово задължение по чл. 12, § 7, буква „а”, точка (i) от А. ДВ 28 от 1995 г. във връзка с изречение последно от същата буква от Приложение „Контролен уред”.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.